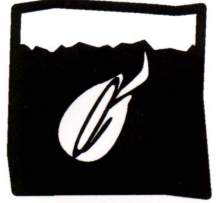

2^e Zondag in de Veertigdagentijd C

*Dit is mijn Zoon, de Welbeminde,
in wie Ik mijn welbehagen heb gesteld;
luistert naar Hem. (Mt 17,5)*

Van leven naar eucharistie

De kans hebben tijdens zijn vorming een eminent leraar te ontmoeten is een grote waarde voor een jong mens. Zulk contact opent nieuwe perspectieven, verruimt zijn geest, geeft hem een nieuwe kijk op de wereld en verandert zijn leven. Dit is zeker slechts mogelijk na geduldig volgehouden moeizame inspanningen, na ongetwijfeld ook een reeks tegenslagen en mislukkingen. Maar dan lukt het ook de ervaring van zijn meester volledig te verwerken en verder te laten rijpen in een evenwichtige uitbouw van zijn eigen persoonlijkheid.

Eerste lezing

Genesis 15,5-12.17-18

In die dagen leidde God Abram naar buiten en zei: "Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt". En Hij verzekerde hem: "Zo talrijk wordt uw nageslacht". Abram geloofde de Heer en deze rekende hem dat als gerechtigheid aan. Toen zei God tot hem. "Ik ben de Heer, die u uit Ur in Chaldea heb geleid om u dit land in bezit te geven". Abram vroeg: "Heer God, hoe kan ik weten dat ik het inderdaad zal krijgen?" Hij zei tot hem: "Haal een driejarige koe, een driejarige bok, een driejarig ram, een tortel en een jonge duif." Abram haalde dit alles, sneed de dieren middendoor, en legde de stukken tegenover elkaar; alleen de vogels sneed hij niet door. Er kwamen roofvogels op de dode dieren af, maar Abram joeg ze weg. Bij zonsondergang viel Abram in een diepe slaap; hevige angst en duisternis overviel hem. Toen de zon was ondergegaan, en het helemaal donker was geworden, zag Abram een rokende oven en een vurige fakkel die tussen de stukken doorging. Op die dag sloot de Heer een verbond met Abram. Hij zei: Aan uw nakomelingen schenk Ik dit land, vanaf de beek van Egypte tot aan de grote rivier, de Eufraat.

Tweede lezing

Filippenzen 3,20 – 4,1

Broeders en zusters! Ons vaderland is in de hemel en uit de hemel verwachten wij onze verlosser, de Heer Jezus Christus. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen. Daarom, mijn beminde broeders en zusters, naar wie ik zo verlang, mijn vreugde en mijn kroon, houdt aldus stand in de Heer, mijn geliefden.

Evangelie

Lucas 9,28b-36

In die tijd nam Jezus Petrus, Johannes en Jakobus met zich mee en besteeg de berg Tabor om er te bidden. Terwijl Hij in gebed was veranderde zijn gelaat van aanblik en werden zijn kleren verblindend wit. En zie, twee mannen waren met Hem in gesprek; het waren Mozes en Elia die in heerlijkheid verschenen waren, en zij spraken over zijn heengaan dat Hij in Jeruzalem zou voltrekken. Petrus en zijn metgezellen waren intussen door slaap overmand. Klaar wakker geworden zagen zij zijn heerlijkheid en de twee mannen die bij Hem stonden. Toen dezen van Hem heen wilden gaan zei Petrus tot Jezus: "Meester, het is goed dat wij hier zijn. Laten we drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia". Maar hij wist niet wat hij zei. Terwijl hij zo sprak kwam er een wolk die hen overschaduwde. Toen de wolk hen omhulde werden zij door vrees bevangen. Uit de wolk klonk een stem die sprak: "Dit is mijn Zoon, de Uitverkorene, luistert naar Hem." Terwijl de stem weerklonk bemerkten zij dat Jezus alleen was. Zij zwegen er over en verhaalden in die tijd aan niemand iets van wat zij gezien hadden.

Van eucharistie naar leven

Onder de stuwning van Christus en de omvormende actie van de Geest, verandert de christelijke gemeente, doorheen haar geschiedenis, geleidelijkaan van gedaante. De sacramenten waarin Christus aardse werkelijkheden eeuwigheidsdimensies geeft, vormen geleidelijkaan haar aardse gelaat om, door er de trekken van Gods gelaat in te griffen. Dit gebeurt vooral door de herschepping van de doop, de zalving van het vormsel en het levend brood van de Eucharistie. Deze drie sacramenten wijden de christen in tot nieuw leven dat hem doet deelnemen aan Christus' werk doorheen dagen van lijden en vreugde.

2^e Zondag in de Veertigdagentijd C

*Dit is mijn Zoon, de Welbeminde,
in wie Ik mijn welbehagen heb gesteld;
luistert naar Hem. (Mt 17,5)*

Van leven naar eucharistie

De kans hebben tijdens zijn vorming een eminent leraar te ontmoeten is een grote waarde voor een jong mens. Zulk contact opent nieuwe perspectieven, verruimt zijn geest, geeft hem een nieuwe kijk op de wereld en verandert zijn leven. Dit is zeker slechts mogelijk na geduldig volgehouden moeizame inspanningen, na ongetwijfeld ook een reeks tegenslagen en mislukkingen. Maar dan lukt het ook de ervaring van zijn meester volledig te verwerken en verder te laten rijpen in een evenwichtige uitbouw van zijn eigen persoonlijkheid.

Eerste lezing

Genesis 15,5-12.17-18

In die dagen leidde God Abram naar buiten en zei: "Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt". En Hij verzekerde hem: "Zo talrijk wordt uw nageslacht". Abram geloofde de Heer en deze rekende hem dat als gerechtigheid aan. Toen zei God tot hem. "Ik ben de Heer, die u uit Ur in Chaldea heb geleid om u dit land in bezit te geven". Abram vroeg: "Heer God, hoe kan ik weten dat ik het inderdaad zal krijgen?" Hij zei tot hem: "Haal een driejarige koe, een driejarige bok, een driejarig ram, een tortel en een jonge duif." Abram haalde dit alles, sneed de dieren middendoor, en legde de stukken tegenover elkaar; alleen de vogels sneed hij niet door. Er kwamen roofvogels op de dode dieren af, maar Abram joeg ze weg. Bij zonsondergang viel Abram in een diepe slaap; hevige angst en duisternis overviel hem. Toen de zon was ondergegaan, en het helemaal donker was geworden, zag Abram een rokende oven en een vurige fakkel die tussen de stukken doorging. Op die dag sloot de Heer een verbond met Abram. Hij zei: Aan uw nakomelingen schenk Ik dit land, vanaf de beek van Egypte tot aan de grote rivier, de Eufraat.

Tweede lezing

Filippenzen 3,17 – 4,1

Broeders en zusters! Volgt mij na en houdt hen voor ogen die zich gedragen naar het voorbeeld dat ik u gegeven heb. Want ik heb u er al vaak over gesproken en moet het nu onder tranen herhalen: velen leiden een leven dat hen indeelt bij de vijanden van Christus' kruis. Zij zijn op weg naar de ondergang, hun buik is hun God, in hun schande stellen zij hun eer, zij hebben hun zinnen gezet op het aardse. Maar ons vaderland is in de hemel en uit de hemel verwachten wij onze verlosser, de Heer Jezus Christus. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen. Daarom, mijn beminde broeders en zusters, naar wie ik zo verlang, mijn vreugde en mijn kroon, houdt aldus stand in de Heer, mijn geliefden.

Evangelie

Lucas 9,28b-36

In die tijd nam Jezus Petrus, Johannes en Jakobus met zich mee en besteeg de berg Tabor om er te bidden. Terwijl Hij in gebed was veranderde zijn gelaat van aanblik en werden zijn kleren verblindend wit. En zie, twee mannen waren met Hem in gesprek; het waren Mozes en Elia die in heerlijkheid verschenen waren, en zij spraken over zijn heengaan dat Hij in Jeruzalem zou voltrekken. Petrus en zijn metgezellen waren intussen door slaap overmand. Klaar wakker geworden zagen zij zijn heerlijkheid en de twee mannen die bij Hem stonden. Toen dezen van Hem heen wilden gaan zei Petrus tot Jezus: "Meester, het is goed dat wij hier zijn. Laten we drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia". Maar hij wist niet wat hij zei. Terwijl hij zo sprak kwam er een wolk die hen overschaduwde. Toen de wolk hen omhulde werden zij door vrees bevangen. Uit de wolk klonk een stem die sprak: "Dit is mijn Zoon, de Uitverkorene, luistert naar Hem." Terwijl de stem weerklonk bemerkten zij dat Jezus alleen was. Zij zwegen er over en verhaalden in die tijd aan niemand iets van wat zij gezien hadden.

Van eucharistie naar leven

Onder de stuwning van Christus en de omvormende actie van de Geest, verandert de christelijke gemeente, doorheen haar geschiedenis, geleidelijkaan van gedaante. De sacramenten waarin Christus aardse werkelijkheden eeuwigheidsdimensies geeft, vormen geleidelijkaan haar aardse gelaat om, door er de trekken van Gods gelaat in te griffen. Dit gebeurt vooral door de herschepping van de doop, de zalving van het vormsel en het levend brood van de Eucharistie. Deze drie sacramenten wijden de christen in tot nieuw leven dat hem doet deelnemen aan Christus' werk doorheen dagen van lijden en vreugde.